

[Arne Christiansen.]

hidtidige lovgivning op. Det er godt, fordi Danmark vil bringe sig i overensstemmelse med en række europæiske lande og skabe grundlag for ratifikation af den konvention, der udarbejdedes i oktober i fjor i Oslo. Et sådant skridt i retning af på international basis at løse et alvorligt og truende forurenings spørgsmål må hilses med tilfredshed.

Det er klart, at tanken falder på de enkelttilfælde, som vi vel alle husker fra det seneste år, og ganske vist var der ikke tale om dumpning — jeg er ikke klar over, efter at sprognævnet har udtalt sig, om vi skal fortsætte med engelsk eller dansk udtale af ordet, men det kan ministeren måske oplyse os om; jeg foretrækker nu indtil videre at kalde det dumpning med dansk udtale — der var som sagt ikke tale om dumpning, da 5 tønder faldt over bord i Kattegat her i påskedagene, men jeg tror, der var mange, der alligevel tænkte på lovgivningens nødvendighed, da de vadede rundt i døde fisk på Sjællands nordkyst, mens olieklatter fra et andet skib blev klumpet under støvlerne. Der var faktisk en, om jeg så må sige, dobbelt uhyggelig virkning.

Den velvillige indstilling fra Danmarks Rederiforening og Industrirådet, som ministeren nævner i sin fremsættelsestale, bekræfter den almindelige opfattelse af, at det er på høje tid, denne lov gennemføres.

Når der i § 1, punkt 1, som undtagelse fra begrebet dumpning nævnes „bortskaffelse af stoffer eller materialer, der stammer fra normal drift af transportmidlerne, platformene eller deres udstyr“, kan man så slutte, at diverse plasticemballager fra passagerskibe anses for at høre med til driften af det pågældende skib? Forhåbentlig er det ikke tilfældet, for ellers kan det snart blive vankeligt at færdes og at bade langs med vore indre kyster.

Jeg har også noteret, at forslaget ikke betyder øgede udgifter for staten, ministeren anfører i givet fald kun til forsknings-samarbejde i lyset af Oslokonventionen. Spørgsmålet er vel, om ikke en forskning på dette område f. eks. med henblik på nedbrydning af materialer, der ellers skulle dumpes, under alle omstændigheder ville blive prioriteret højt uanset Oslokonventionen, altså taget op under et helt andet budget.

Dette er kun en sidebemærkning, og jeg skal slutte med at tilsige på venstres vegne en velvillig behandling af begge de foreliggende lovforslag.

Nordqvist: Jeg skal ikke som den socialdemokratiske ordfører gå helt tilbage til Moses, men nøjes med at konstatere, at vi i hvert fald gennem årene har vist stort let-sind og handlet, som om vi kunne smide alt i havet, hvad vi nu havde lyst til. Vi har fået adskillige påmindelser om, at det er en alvorlig fejltagelse.

Det er glædeligt, at Oslomødet har taget denne problematik op. I øg for sig er der vel heller ingen grund til, at ministeren sådan hiver sig selv op ved hårene og gør sig til af, at dette er hans indsats alene; det er det jo ikke, det er en fællesnordisk indsats. Men vi i det radikale venstre kan i hvert fald glæde os over, at ministeren tager denne handske op.

Der skal jo yderligere, som forsamlingen ved, i sommer engang i Stockholm være en konference, og jeg synes, det var udmærket, hvis vi her i folketinget, inden vi når til denne forureningskonference, er kommet til vejs ende med dette lovforslag. Dette er jo en sag, der i allerhøjeste grad har internationalt omfang, og lige så vel som vi på andre områder kan påvirke omverdenen ved det gode eksempel, så mener jeg også, vi i denne sag må stå sammen med de øvrige 11 nationer, der skal ratificere, om at foregå andre lande med et godt eksempel.

Ministerens er i sin fremsættelse også inde på dette, at man i havnene skal etablere muligheder for skibene til at komme af med deres affald, og det rejser i og for sig også spørgsmålet, om ikke man på en eller anden måde bør overveje at indføre affaldsmøller i skibene, således at man kan komme af med affaldet på en rimelig måde.

På længere sigt må vi selvfølgelig ind i den problematik, som vor gode ven hr. Mansholt for nylig har ventileret nede i Bruxelles, nemlig dette, at selv om vi griber ind med forskellige foranstaltninger, vil vi ikke fortsat kunne smide alt det affald væk, vi hidtil har gjort. Vi skal altså over i et helt andet hjørne af hele problematikken, men det kan vi jo også drøfte med ministeren, som i enhver henseende er meget progressiv.

Jeg forstår lovforslaget således, at vi også